

Emo's verliezen zich in **tranenpoëzie, het zigeunerjongetje en neergeschoten hertjes** in de sneeuw.

Kurt van der Elst

De meest zwaarmoedige voorstelling ooit (waarvan het hele publiek moet huilen)

Jeugdtheater

Door Theater
Artemis en De
Warme Winkel.
Vanaf 14 jaar. 3/3,
Tournee t/m 30/4.

Jeugdvoorstelling viert de romantiek van het somber zijn.

Het vijftal op toneel valt het best te omschrijven als bevriende emo's: gevoelige jongeren, neigend naar depressief, gekleed in een donkere mix van grunge, punk, new wave en gothic. Dat alles gedrenkt in aftandse glamour: uitgelopen schmink en vuil geworden glimmers. Deze vijf willen nergens bij horen, behalve bij elkaar, en zelfs dat kost energie. Af en toe loopt één boos weg, totdat de rest de opgefokte weer binnenboord trekt. Ze zijn tenslotte al één vriend kwijtgeraakt: Tracy.

Haar treurige verhaal doen ze stapsgewijs uit de doeken. Net als bij eigen biografisch leed, overdrijven ze al het drama tot de tiende macht. Als ze daarvan al niet moeten huilen, verliezen ze zich wel in het sentiment van Engelstalige tranenpoëzie, het zigeunerjongetje, neergeschoten hertjes in de sneeuw of een wandelende doodskist.

Het idee voor *De meest zwaarmoedige*

voorstelling ooit (waarvan het hele publiek moet huilen) komt van de jonge acteurs Anneke Sluiters en Vincent Brons. Zij willen met jongeren (14+) de romantiek vieren van het somber zijn, als tegenwicht tegen vrolijke uithangborden als Facebook. Theater Artemis en De Warme Winkel adopteerden het idee: naast Sluiters en Brons duiken ook Jeroen de Man (voor de show in rolstoel) en Mara van Vlijmen dit tranendal in, evenals stagiair Florian Myjer. De Warme Winkelaanpak is herkenbaar: poëzie van Rilke en Goethe als rustpunt van chaotische verkleedpartijen.

Toch wekt de optelsom van beide clubs hogere verwachtingen; de verzameling emo-thema's oogt nog weinig dwingend. Het is vooral de overtuigend neergezette vriendschap die deze onaffe etalage van zwaarmoedigheid overstijgt. **AE**